

Festivalul de poezie

IONETE KARINA MARIA

1. Amintiri în alb și albastru

Am avut candva, demult
Un caiet cu mii de pagini
Aproape gol și cu un sunet mut
În biblioteca mea pe cele prăfuite margini

Vreau mai aproape să te așezi,
Ca să-ți arăt ceva doar ție :
Acest caiet albastru, vezi ?
Sunt versuri din copilărie.

Mă iartă c-am fost tristă des.
Că bucurii am avut puține,
Dar cer iertare, mai ales,
Că prea mulți i-am luat drept tine.

2. Rămas bun.

Te-am revăzut pe-același drum
Cu cireșii înfloriți,
Cu aceleași bănci din lemn de nuc
Cu bătrânii părășiți...

Deși erau aceiași ochi
Ce mă priveau ca și atunci
Nu mai puteai să mă întorci
Nu mai puteai să mă îndrumi

Și nu simțeam decât o umbră
Pe asfalt un imprimeu
Simțeam o inimă doar rece

Cândva erai altarul meu.

Cu toate c-ai fost suflul meu
Cu toate c-am trăit prin tine
Simt doar ce zice gândul meu:
Cum ai știut să părăsești...
Așa că mergi cu bine.

3. Mama

Ne gonește timpul fără milă
În vârtejul multelor trăiri,
Într-o lume stearpă și umilă
Eu uit că-ți sunt copil

Știu că mă aștepți oricând acasă,
Iar "acasă" este oriunde ești
Dorul de mine prea mult te-apasă,
De le spui icoanelor povești

Draga mea mămică,
Eu pe tine te iubesc,
Deoarece mămică,
Mi-ai dat viață să trăiesc.

Mereu să fii frumoasă,
Să nu îmbătrânești,
Fiindcă ești divină
Și înger mamă ești.

4. Parfum de primăvară

Un parfum de primăvară
Se simte peste dealuri și câmpii.
Natura reînvie iară,
Copacii ne salută parcă sunt vii.

Sus pe un ram o ciocănitoare

Caută un vierme mic.
Soarele cât e de mare!
Parcă e rușinos un pic.

Doi copii stau pe o bancă
Și privesc în zare.
Văd cum vin stoluri de păsări
Și în sufletul lor e sărbătoare.

Parfumul acesta de primăvară
A pătruns și în inima mea.
Lumea îmi pare o comoară
Viață o floare de nu-mă-uita.

5. Bunica

Când îi stau culcată-n poale
Și-mi ține în palma-i moale,
Mâna mi se face mică...
Știți ,c-aveți și voi bunică !
Că mă-nvăț-o răsfățată,
Îi sunt unca nepoată ,
Știu că binele-mi dorește
Când de toate îmi vorbește;
Cum să-mi pun bluza cea nouă,
Sau să mă pitesc când plouă,
Să mă pieptăn în oglindă,
Cum o fată să își prindă
Părul sau să țină seama,
Mai ales când nu e mama,
Cum se calc-o uniformă.
Ocolind situații care
Ar aduce supărare
Și ar scade din mândrie,
Nu știu ea de unde știe.
Toate astea împreună,
Mie ,zilnic să îmi spună...
Cum să fac ? Abia țin minte
Prețioasele-i cuvinte,

Și adaugă degrabă:
-Ține cont ce-ți spune-o babă !
Tu ești mică și-ți lipsește,
Experiența mea de-o viață...
De ești ,cum te știu ,isteață,
...Ce noroc tot mă încercă,
Pe toate le știe ,parcă...
Cum a putut ea s-adune
Atâta înțelepciune ?
Am s-o-ntreb târziu spre seară
Ca să-mi spun-a câta oară
-Tot ce știu acum ,nu-ți strică,
Dar o viață de bunică
Te va ajuta nepoată
Când voi fi ,de mult ,plecată !

Acord privind preluarea datelor cu
caracter personal

Subsemnata Călina Jonețe, mi exprim
acordul cu privire la preluarea
datelor elevei Karina Maria Jonețe,
referitor la înscrierea ei în concurs,
publicarea creațiilor pe blogul
festivalului

la [https://festivalulnationalgelarunam.
wordpress.com](https://festivalulnationalgelarunam.wordpress.com),
aparitia ei în fotografii și videoclipuri
realizate în timpul concursului, și
includerea textelor într-o Antologie
de poezie

DATA: 5.03.2021

Abuete

<- ACORD